

SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 5 . maj 1960

Sct. Georgsbudskabet til spejderne 1960

skrevet af spejderchefen

Spejdere!

Ved et lejrball på Storedam fortalte rektor Hartvig Møller en lille oplevelse, som I egentlig allesammen burde have hørt. Nu får I den — en del år forsinket.

»Der stod i min have en sten — en mindsten, som en af mine spejderpatruljer havde sat — til minde om sig selv.

De havde selv fisket den op af havnen, de havde ristet ramme, runer og hemmelige tegn i den, som kun patruljens medlemmer kendte.

Den stod der i mange år, patruljens medlemmer blev voksne og fik børn, der også blev spejdere. Men da jeg flyttede fra rektorboligen, mødte de op, næsten hele den gamle patrulje — for at hente stenen, bringe den i sikkerhed.

Den måtte ikke falde i uforståendes hænder.«

Rektor tværede aldrig i moralen —

men I forstår, at her var en levende patrulje, et patruljesammenhold, der satte sig spor i disse spejders hele liv.

Er jeres patrulje en levende patrulje, der svejser sine medlemmer sammen i et ubrydeligt sammenhold — een for alle, alle for een? Hvor enhver gladelig ofrer noget af egen bekvemmelighed for kammeraterne, — for kammeratskab er at yde noget — ikke at vente på noget fra andre.

Spejderpatruljer, skovmandspatruljer — spejdersport er friluftsliv, snyd ikke jer selv for de hårde ture, for nyingilden ved jeres lille bivouak, for det primitive liv i naturen, selv om regnen strømmer og vinden tuder.

Men glæd jer også over kammeratskabet — broderskabet under fælles løfte og lov.

God spejding, god lejr.

Thorkild Glad.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Jørgen Hansen, Birkebeinerne.

Sct. Georgsbudskabet til spejderne ..	82	Teltrejsning	90
Korpsrådsmødet 1960	83	En skovmandstur til »stenalderen«	92
Boerdrengen og løven	84	Nyt tropshus i Rudkøbing	93
Spejderchefen	85	Magasinets fotokonkurrence	93
Spejderhjælpen hjælper på Grønland	86	Junglentyt	94
Ideer til Spejderhjælpen	87	Sct. Georgsbudskabet til ulvene	94
Skipper fortæller om kompas	88	En ulveunges vej	95
Primitivt kursus for søspejdere	89	Patrulje-tips	97
Spejderfrimærke fra USA	89	Spejder-Tidende	98

KORPSRÅDS- MØDET

DEN 20. MARTS

Foto: Jørgen Hansen

Strix og Ove.

Som meddelt i sidste nr. af Spejdernes Magasin trak Ove Holm sig tilbage som spejderchef ved korpsrådsmødet

Denne begivenhed kom naturligvis til at præge mødet og den efterfølgende festbanket. Begge steder blev den afgående spejderchef fortjent hyldet for sin enestående indsats for Det Danske Spejderkorps.

Ove Holm og fhv. undervisningsinspektør Højberg-Christensen ledede for sidste gang et korpsrådsmøde.

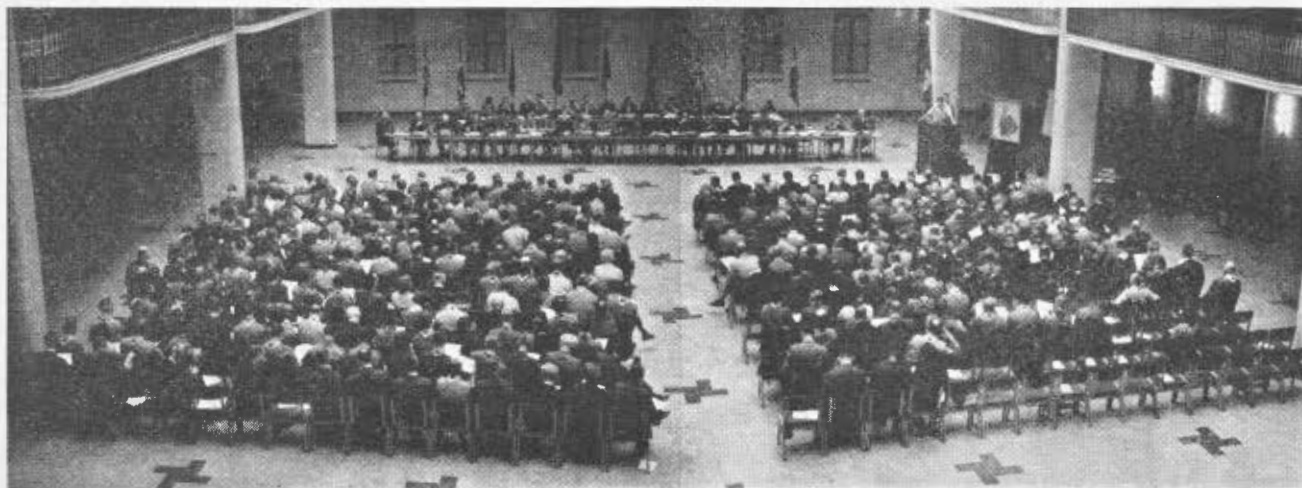
derchef. Efter det hjertelige bifald at dømme et populært valg.

Rektor Arne Østergaard blev valgt til formand for korpsrådet.

Samtidig trak Strix sig tilbage som leder af korpssets ulvearbejde. Også Strix var genstand for megen hyldelse og fik som en synlig tak overrakt en dejlig halskæde af guld.

Ved korpsrådsmødet valgtes Thorkild Glad til spej-

Frederiksberg rådshal dannede en smuk ramme om korpsrådsmødet. Korpsrådets civile medlemmer og førerrepræsentanterne ses forrest på billedet; bagest sidder korpssets bestyrelse og korpsledelsen. Til højre for talerstolen ses maleriet af Ove Holm.

Boerdrengen og løven

fortælling af ROBERT FISKER

illustreret af THORA LUND

Boerdrengen Jan talte hjorden af okser efter endnu engang, men kom stadig til det resultat, at der manglede en, og da han talte efter for tredje gang, blev han klar over, at det var den sort og hvidbrogede ko, som var forsvundet fra hjorden. Den ko var en af de bedste, hans fader ejede. De kunne ikke tåle det tab. De sad hårdt nok i det endda, og nu var der tilmed de urolige forhold, som truede med at jage dem fra hus og hjem, og til alt dette kom hans moders sygdom.

Den gamle dokter van Dijn havde sagt, at hun ikke kunne komme sig i Kaplandets klima, men hvordan skulle de vel kunne komme herfra. Jan havde en fjern erindring om et land med grønne marker og

skønne kanaler. Hans forældre var udvandret til Kaplandet, da han var fire år. Nu var han fjorten.

Men hvor kunne den sortbrogede ko mon være blevet af? — Han lod blikket glide ud over den vidtstrakte slette. Resten af hjorden gik og græssede fredeligt. Han gik hen til sin hest og sprang i sadlen. Det mest nærliggende ville være at søge nede ved floden.

Efter at have kastet endnu et blik tilbage mod hjorden lod han hesten sætte i galop ned mod floden. Det var ikke første gang, at kvæget af egen drift søgte derned, når tørsten blev for slem, men i alle tilfælde måtte han se at finde koen og få den tilbage til hjorden, så han havde samling på dyrene og

kunne få dem i indhegning alle sammen, inden mørket faldt på.

Vaal-floden gled dovent af sted gennem dalsænkningen. Jan standsede sin hest på skråningen og skyggede med hånden over øjnene.

Pludselig stak hesten vejrende hovedet frem og blev urolig. Jan tog sit gevær fra skulderen og lod hesten fortsætte i skridtgang ned over skråningen. Jo nærmere han kom floden, desto højere blev græsset og talrigere buskene. Hesten blev mere og mere urolig. Det kunne kun betyde, at der var farligt vildt i nærheden. Sandsynligvis løve eller leopard.

Jan standsede og rejste sig i sadlen. Han havde fået øje på noget mørkt, der bevægede sig helt nede ved floden mellem buskene. Han stod urørlig i stigbøjlerne et øjeblik og stirrede med sit våben rede og opdagede så noget, der fik ham til at bide tænderne sammen.

Mellem buskene et stykke fra floden så han et stort, gulligt dyr, der på kattevis sneg sig af sted mellem buskene gennem det høje græs. En velvoksen hanløve. Sikkert en gammel omstrejfer, og det mørke nede ved floden var den sortbrogede ko. Nu så han den rejse hovedet, men den syntes åbenbart endnu at være intetanende om løvens nærhed.

Jan lod sig glide af hesten og bandt tøjlen til en busk, hvorpå han forsigtigt sneg sig ned mod floden.

Nu gjaldt det, hvem der kom først. Han eller løven. Det kneb for ham at holde øje med løven nu, da han ikke længere sad på hesteryggen og kunne overse landskabet.

Han søgte ned mod floden og flugte så denne, indtil han fik øje på koen, som stod helt nede ved vandet og drak. Godt en halv snes

skridt bag koen lå løven på maven med halen piskende nervøst i græsset. Det var tydeligt, at den samlede sig til spring. Hverken løven eller koen havde endnu observeret Jan, som kravlede nærmere. Ved en kraftig busk lagde han sig på knæ og løftede geværet til kinden og tog omhyggeligt sigte på løvens ene øje.

Løven sprang i samme øjeblik, skuddet knaldede. Jan greb ned i patrontasken og gav sig febrilsk til at lade igen. Han var ikke sikker på, at han havde ramt løven dødeligt.

Koen var faret op ved skuddet og satte nu i galop bort fra floden tilbage mod hjorden, men ikke ti skridt fra Jan, krøb løven sammen og stirrede på ham med sine gule øjne. Den snerrede rāsende og viste sine frygtelige tænder. På grund af dens uventede spring, havde han forfejlet målet og kun såret den i den ene skulder.

Han skubbede ladningen ned med ladestokken. Løven samlede de kraftige bagben op under sig. Halen piskede værre end nogen sinde. Jan rykkede længere ned mod floden og lagde sig på knæ. Hans finger dirrede en kende, da den krummede sig om aftrækkeren. Løven satte af, og skuddet bragede. Næppe havde Jan trykket af, før han med et sæt kastede sig ud til siden. Nu havde han ikke tid til at lade, nu var der ikke andet end floden tilbage, hvis han ikke denne gang havde ramt rigtigt.

Løven strejfede ham, idet den for forbi, og væltede ham omkuld i flodbreddens sand. Han rejste sig fortunlet, løb et par skridt og så sig om. Løven lå og kradse i sandet. Halen slog krampagtigt. Der gik en voldsom sitren gennem den smidige kattedrop, og så lå det store dyr stille. Jan trak vejret lettet og ventede et øjeblik, så gik han hen til løven. Den var stendød. I dødskampen havde den kradset sandet op. Der lå noget og skinnede i solen. Jan bøjede sig ned og tog det op. En skinnende sten på størrelse med et dueæg. I et glimt mindedes han det diamantfund, der var gjort fornylig ved Hope Town. Han gned stenen og stak den i lommen, så satte han i løb hen til hesten, og snart efter red han i galop hjem til farmen.

Den skinnende sten var en dia-

SPEJDERCHEFEN, Thorkild Glad, er her fotograferet af Magasinets fotograf, Jørgen Hansen, umiddelbart efter sin udnævnelse på korpsrådsmødet til spejderchef.

Arets Sct. Georgsbudskab var skrevet af spejderchefen. I dette nr. af Magasinet kan du på side 82 læse Sct. Georgsbudskabet til spejderne, og på side 94 findes ulvenes budskab.

mant. Jan og hans far fik den vurderet i Kapstaden, og det viste sig, at den var en lille formue værd. En rig englænder i Kapstaden købte den, og et halvt år efter gik Jan van Bloom sammen med sin far og mor og sine to søstre om bord i et skib i Kapstaden og tog afsked med Syd-

afrika for at rejse hjem til Holland. Imellem sin bagage havde Jan et smukt løveskind. Det skulle have hæderspladsen i stuen i den gård, de ville købe sig derhjemme, for det var trods alt løven, der havde kradset familiens formue frem af flodens sand.

SPEJDERHJÆLPEN

hjælper på GRØNLAND

Vi har flere gange her i Spejdernes Magasin fortalt om spejderarbejdet på Grønland. Denne gang skal du høre lidt om børnehaver. Hvorfor netop børnehaver — vil du måske spørge. Jo, forklaringen er den ganske enkelte, at nogle af de mange penge, som vi indtjener til SPEJDERHJÆLPEN, skal bruges til børnehavarbejdet på Grønland.

Se engang på det billede, der er øverst på denne side. Sådan så de fleste boliger ud i Grønland for ikke så mange år siden. Jeg tror nok, du ville betakke dig for at bo i en sådan bolig, som faktisk er en jordhule. Men for grønlænderne var det naturligt at bo sådan, og de ville til at begynde med nødtigt forlade sådanne boliger, selv om der blev bygget nye huse til dem.

Det er nu ikke blot boligerne, der har skiftet karakter på Grønland, også erhvervsbetingelserne. Medens det tidligere var sådan, at de fleste opretholdt livet ved at fange sæler og hvaler, må man nu, fordi havet ikke længere er rigt på sæler og hvaler, gå over til fiskeri fra kuttere, fremstille fiskekonserver og udnytte de muligheder, der er på landjorden. Grønlænderne er i dag nød til at dygtiggøre sig på alle felter; de må beskæftige sig med erhverv, som de før i tiden kun opfattede som begreber. Derfor er de

ofte borte fra hjemmet, og må som følge heraf have mulighed for at få passet deres børn under betryggende forhold.

Oppe i Nanortalig, et af Grønlands fattigste distrikter, begyndte Red Barnet, som du sikkert har hørt tale om, en skolebespisning i 1947. De oprettede samtidig en børnehave, og i dag driver de 12 børnehaver, alle på vestkysten. Fra den sydligste til den nordligste er der i luftlinie en afstand af 1500 km.

I disse børnehaver lærer børnene tidligt at tale dansk, således at de har lettere ved at følge undervisningen og dermed få en uddannelse, f. eks. ved de højere læreanstalter her i Danmark. Målet må nemlig være, at de unge på Grønland i

Så dejligt og så gode omgivelser får børnene i børnehaverne på Grønland.

videst mulig udstrækning bliver uddannet til at varetage landets egne interesser. I børnehaverne får børnene naturligvis lov til at beskæftige sig med alt, hvad der hører barndommen til. De får lov til at bruge deres fantasi, de leger, maler, modellerer o.s.v.

De lærer også helt andre ting, f. eks. renlighed, som er noget meget vigtigt i kampen mod sygdomme. Blot en så naturlig ting som at vaske sig, kan det være fristende at lade være med i vinterhalvåret. På dette tidspunkt må man hente sneen ind i husene i spande eller tønder for derefter at smelte det, så man får tilstrækkeligt med vand. Blandt de alvorligste sygdomme på Grønland er tuberkulose. Netop på grund af bedre hygiejniske forhold er man nået ret langt i kampen mod denne farlige sygdom.

Der er mange opgaver, der venter på at blive løst af den grønlandske ungdom, og der er ingen tvivl om, at de vil kunne magte dem, når de får en god start. Derfor er børnehavarbejdet på Grønland meget vigtigt, og vi kan kun være glade for, at vi kan være med til at støtte dette arbejde gennem SPEJDERHJÆLPEN. Alene af den grund er det af stor betydning, at du og dine spejderkammerater gør en virkelig indsats for SPEJDERHJÆLPEN.

Skotte.

THORA LUND giver jer her mange gode ideer til at tjene penge på til SPEJDERHJÆLPEN. I har sikkert endnu flere ideer klar til den 12. sept.

kompas

Tegninger: Golfred Mortensen

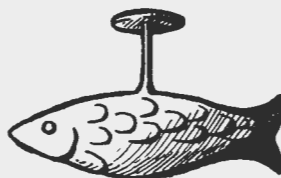
Vi blev sidste gang helt fortrolige med, hvordan man retter for den påvirkning, strømmen i et farvand udøver på et fartøj på dets vej over samme farvand, og vi fandt frem til en kurs, som vi kaldte for sejlet kurs og manglede derefter kun at rette for den afdrift, som den herskende vind afstedkommer på fartøjets sejlretning. Lad os forudsætte, at nævnte sejlede kurs er fundet at være 80 grader, regnet på en rose indeholdende 360 grader fra nord over øst, syd og vest til nord igen, og hvis vi så samtidig forudsætter, at vinden kommer fra nord, kan vi nemt se for os, hvordan denne nordlige vind vil trykke os endnu mere sydover, og kan få vor kurs til at blive f. eks. 82 grader.

Som følge deraf må vi revidere vor sejlede kurs og lægge den lige så meget nordligere, som den afdrift vinden vil fremtvinge, altså styrer vi en kurs, der hedder 78 grader, og hvis alle de omstændigheder, vi status quo, så skulle der være en til vished grænsende sandsynlighed for, at vi vil komme netop til det påkommende sted, som vi havde udset os, da vor færd skulle tage sin begyndelse — men — for her kommer der atter et lille men, det afhænger jo også af, om vort kompas er pålideligt, om det viser rigtigt, og om der ikke er en uforudset magnetisk påvirkning fra selve vort fartøj eller fra den last, vi måske medfører.

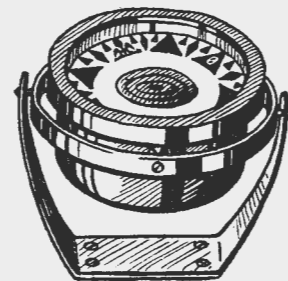
Den påvirkning, som jordens magnetisme har på vor kompasnål kalder vi for misvisningen, og denne misvisning kalder vi for østlig eller vestlig, alt eftersom dens nord-sydlinie ligger østen eller vesten for den nord-sydlinie, vi kan trække langs en meridian fra nord- til sydpolen, medens derimod den magnetiske påvirkning som skib, ladning eller andet om bord i vort fartøj udøver på vor sarte kompasnål, kaldes for diviation, nå, — men før jeg går videre ad dette spor må jeg vel hellere fortælle en lille smule om vort kompas. Selv om de ændringer kompasset har gennemgået i de århundreder, hvor det har væ-

ret kendt og brugt af søens folk, ikke er kolossal store, så er der alligevel et spring fra den i tråd ophængte eller på et stykke træ i en skål svømmende magnetnål til vort moderne kompas, et spring, der er kort omtale værd.

Det er klart, at medens man ved hjælp af de to førstnævnte former for kompas ikke havde videre let ved nøjagtigt at stedfæste retninger udover nord og syd, så var man dog hjulpen, så man i grove træk kunne finde vej over de store have. Man tillagde det lille stykke metal overjordiske egenskaber, man så det som en gave fra guderne, og vogtede denne lille helligdom med den største nidkærhed, og de af jer, der har set den amerikanske film »Vikingerne«, vil have set, hvordan man her vogtede over den kostlige skat og over dens hemmelighed, hvordan den var udformet som en fisk, og

at man blindt stolede på dens hemmelige kraft. I vor tid stoler man stadig på dens evner, men man har samtidig erkendt, at nok er det mærkelige kræfter, der får den lille nål til at svinge om sit midtpunkt, men man har tillige fundet frem til en fornuftig forklaring på, hvorfor den gør det, men det er jo nok så meget en fysiklærdom, så det

formener jeg, at I alle kender fra skolen, lad mig derfor så blot nøjes med at skitsere den videre udvikling af selve kompasest.

Fra den ophængte nål, fandt man over flere nåle fastgjorte under en tegnet rose og hvilende på en diamant eller anden hård spids, frem til vor tids vædskekompas, hvor hele kompasskoppen er fyldt op med en vædske, der gør rosens rotation mere rolig, og som forhindrer de voldsomme udslag, der kendetegnede det førnævnte tørre kompas. Indvendig har man forsynet kompasskoppen med en sort streg, der, når denne står fremefter i skibet og i dettes diamitralplan, vil vise den kurs, som fartøjet stævner, nemlig den streg eller grad på kompasrosen, som netop nu står ud for stregen, kaldet indeksen. Kompasset har altid været og er stadig det vigtigste af vore navigationsmidler, men derfor vil jeg ikke undlade i mit næste indlæg også at fortælle jer om andre instrumenter til brug for navigation på søen, nemlig lod og log.

Søspejderlejr i Finland

I dagene 25. — 31. juli afholder de finske søspejdere en stor lejr ved holmen Östra Villinge, der er beliggende en times sejlads øst for Helsingfors. Der regnes med en deltagelse af 400—500 søspejdere, og deriblandt en del søspejdere fra de øvrige nordiske lande. Danske søspejdere er altså også velkomne, og eventuelle interesserede kan henvende sig til korpskontoret for nærmere oplysninger.

Næste nr. af
SPEJDERNES MAGASIN
udkommer 15. august
Redaktionen slutter 8. juli

Festlige og lærerige dage venter søspejdere over 16 år ved TORNEHAGE.

primitivt kursus for **SØSPEJDERE**

Danernes Sønner 7. trop

Så indbyder vi igen patruljeførere og jungmænd, der den 30. juli er fyldt 16 år, til at stævne sammen til førerkursus ved vor herlige grund ved Holbækfjorden — Tornehage.

Der er måske en og anden, der synes, at det var bedre at tage med troppen på sommertogt. Men vær sikker på, at I nok skal komme til at

opleve spændende dage sammen med jævnaldrende kammerater ved Tornehage.

I, der kommer til primitivt førerkursus, skulle gerne ad åre blive den førerstab, som korpsets søspejderarbejde bygger på, de der har lyst og vilje til at tage en opgave op blandt kammerater.

I de festlige og gode dage, vi plejer at have sammen ved førerkurserne, finder søspejderne ind i et stort fællesskab, svejset sammen ved besværlighederne man skulle igennem. — Og vi har lært hinanden gensidig at kende. — Dagen bliver den 30. juli til 4. august.

Kontingent er 20 kr., og I får 1/3 af rejseudgiften betalt, når I kommer længere væk fra end 40 km.

De enkelte søspejdertroppe får tilsendt anmeldelsesblanketter, hvor alle andre oplysninger findes.

Skulle et par enkelte skovmænd få lyst til at prøve lykken på søen, så kunne vi jo tales ved om det. —

Vel mødt søspejdere på Tornehage den 30. juli.

Fritz.

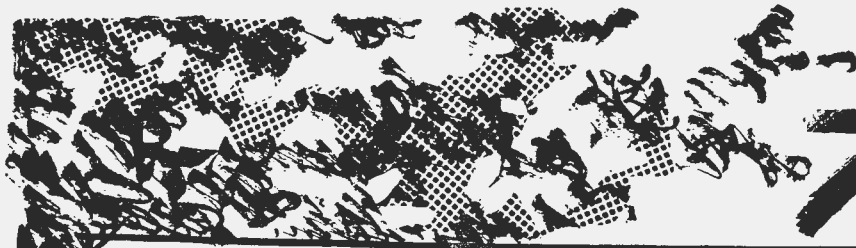
Hilsen fra Amerikas spejdere . . .

Den 8. februar kunne USA's spejderkorps fejre 50 års jubilæum. I ser her en flot jubilæumskuvert, som redaktionen i den anledning modtog fra en dansker, W. Hillcourt, gammel spejder i vort korps. Han er nu medredaktør af verdens flotteste spejderblad »Boys Life«, der udkommer i et månedligt oplag på over 2 millioner.

Ved jubilæet udsendte det amerikanske postvæsen et nydeligt spejderfrimærke, som I kan se på jubilæumskuverten. Det er førstedagsstempel, så det er allerede af værdi for frimærkesamlere.

Mon ikke du kan læse det amerikanske spejderløfte, som er på kuvertens venstre del.

Telt

Det er dog de særeste måder, folk har at stille telte op på. Der er dem, der starter med at hænge teltet »til tørre« på stængerne, hvorefter de pløkker siderne ud, andre starter med at brede underlaget ud, hvorefter de pløkker teltet fast langs siderne, ja, der er sågar nogen der anbringer teltet ovenpå underlaget, og det er da den helt store dille, da man i så fald er helt sikker på at få vand ind i teltet i tilfælde af regnvejr.

Altså vi starter med at lægge underlaget til side, og så fastpløkker vi til teltets grundflade — kun i hjørnerne og ved dørene —, sørg for at alle fire sider er fuldstændig strakt ud, bare stram til, pas på at siderne står (ligger) vinkelret på hinanden.

Så rejser vi teltstængerne og strammer endebardunerne op — stram til — giv dem bare så meget, som de overhovedet kan tage. Er der ingen søm i rygningen af teltet, skal der lægges et reb under, ellers kommer det aldrig til at stå rigtigt, og man risikerer oven i købet at dugen revner.

Nu kommer hjørnebardunerne, der skal stilles sådan, at der kommer lige stort træk i forkant og sidekant af tagskægget — hvis I

sigter op imod midten af rygsømmen, vil retningen i de fleste tilfælde være rigtig. Men læg vel mærke til, at bardunerne ikke strammes mere, end at teltets hjørner står lodret — altså **hjørne over hjørne** — hvis telthjørnerne nu ikke står strakt helt ud, hvad der som regel ikke er tilfældet, er fejlen at finde ved teltstangen, der enten har boret sig ned i jorden eller (hvad oftere er tilfældet) for kort, i begge tilfælde må der lægges en sten under.

Nu kan vi stramme sidebardunerne — **tror I** — og det er netop den fejl, de fleste gør — sidebardunerens opgave er kun at holde tagskægget oppe — hvis man strammer disse, opnå man kun, at der herfra går et træk op til toppen af teltstængerne, hvor lærredet i værste fald revner med det resultat, at man her får større huller, end man bryder sig om at have på dette sted. Nu står teltet; — men mangler lige den sidste »trimning«:

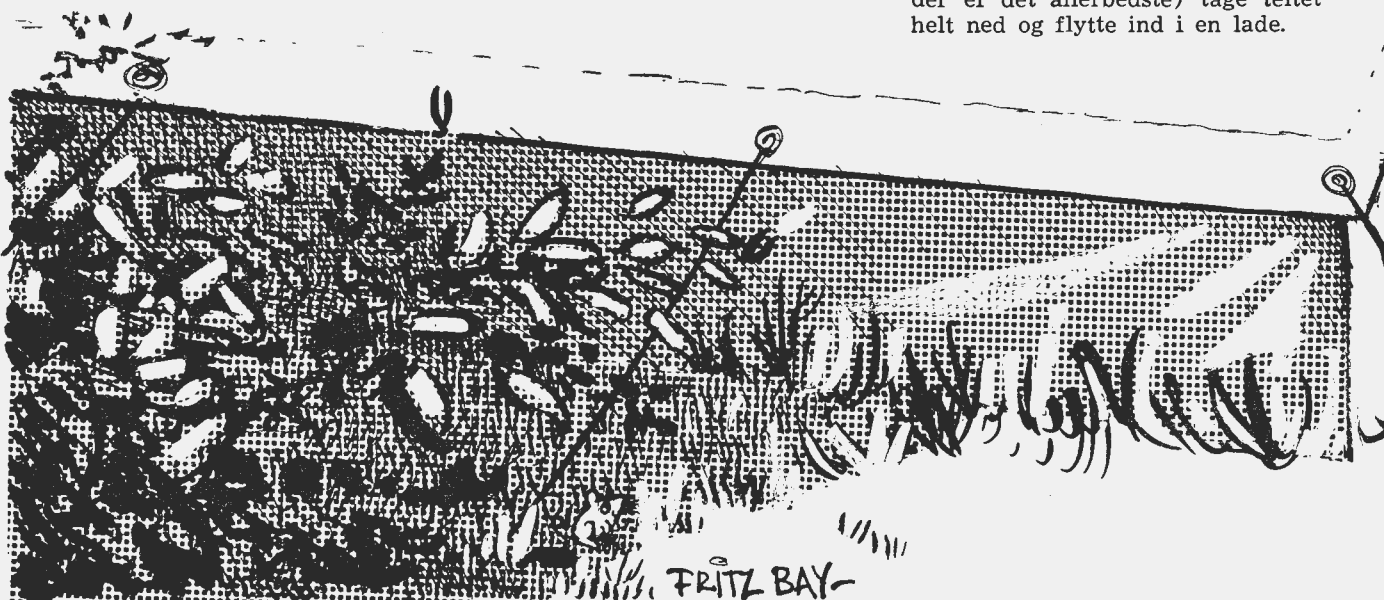
Kan dørene ikke lukkes (uden at gavlen rynker på tværs), er det fordi hjørnebardunerne er strammet for meget, og de er igen strammet for meget, fordi teltstangen er for lav, vi skal altså have en endnu større sten under.

Er der rynker i taget? — Årsagerne kan være tre: For hårdt eller for lidt træk i en endebardun — 2. for hårdt eller for lidt træk i en hjørnebardun — 3. endebardunerne flugter ikke med hinanden.

Er der rynker i teltvæggen? — Ja, så danner grundfladen ikke rektangel, og en af siderne — helt nede ved jorden — må flyttes — (evt. dem begge to) indtil grundfladen befinder sig nøjagtigt under taget.

Nu er der ikke een eneste rynke tilbage — så sætter vi pløkkene langs græskanten — og flytter ind. Underlaget strammes (ved hjælp af snore, der går omkring hjørnepløkkene) helt op i hjørnerne, og så skal vi lige have græskanten — i ved denne tøjlap der går langs alle teltets sider — stoppet godt ind under underlaget, på den måde sikrer vi os mod træk i teltet.

Bardunerne skal slækkes i regnvejr og om natten — ja, måske — jeg har aldrig gjort det, og det er heller ikke nødvendigt, hvis teltet er stillet rigtigt op. Når dugen er hårdt spændt, danner den det bedste læ for storm og regn. Er teltet derimod ikke stillet rigtigt op og trækkes i bardunerne oven i købet er skævt — ja — så må I endelig slække bardunerne — eller — (hvad der er det allerbedste) tage teltet helt ned og flytte ind i en lade.

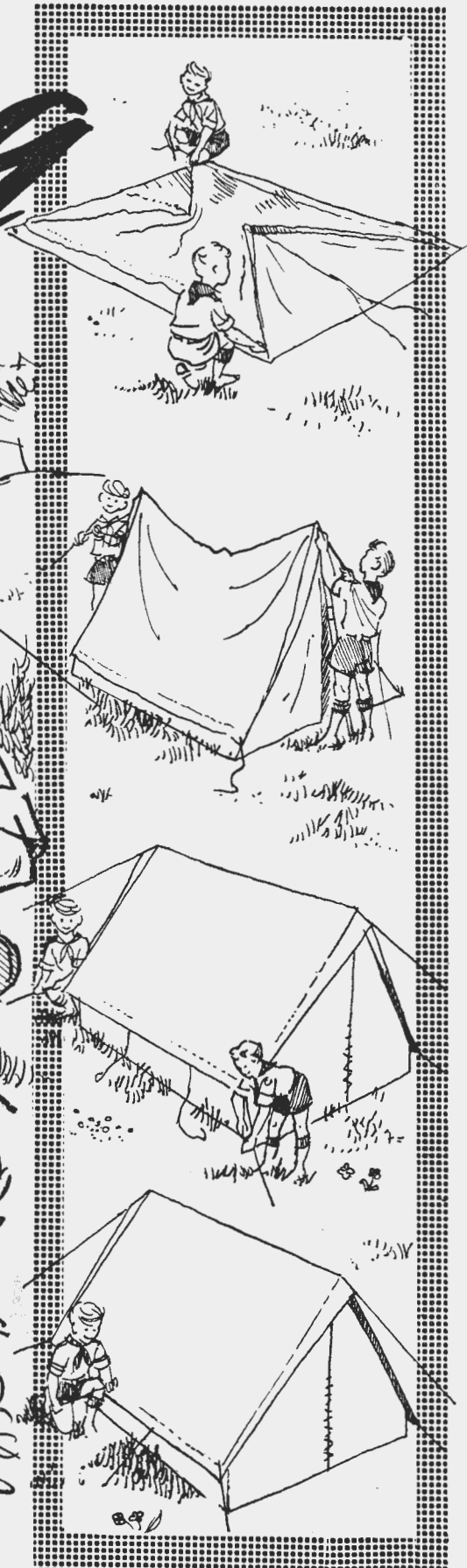
Rejsning

tekst:

204"

stration:

tz Bay

I februar foretog en del af Brønshøj divisionens skovmænd en morsom og interessant hiketur, som bød på lidt afveksling fra den normale form for hikes.

Vi havde fra en anden division fået et vink om nogle lerhuse som var opført af en amatørarkæolog i nærheden af Lejre. Vi satte os i forbindelse med manden og forespurgte om vi måtte overnatte i husene. Vi fik ikke alene tilladelsen, men fik ovenikøbet mandens tak, fordi vi ville besøge ham, og han tilbød at komme til lejrbalet og fortælle om husene og om stenalderen omkring Lejre. At det blev en virkelig fin tur, vil vi lade uddrag af en skovmandsrapport vise:

Kl. 15,50

Alle mand mødtes ved DSB-kino, der var repræsentanter fra de fleste troppe i divisionen.

Kl. 16,10

Entrede vi toget til Kalundborg, og vi steg af i Lejre, som vi nåede kl. ca. 17,00.

Kl. 17,00

Alle mand begav sig straks på vej til Allerslev, som vi temmelig hurtigt nåede trods meget sne på vejene. I udkanten af denne lille flække lå stenalderhusene. Der var tre stykker, et langhus med lervæg i den ene side og tag helt ned til jorden i den anden. Der var to ind-

En skovmandstur til „stenalderen“

En god idé til en skovmandstur

gange til huset og et stort ildsted i midten med lyre i taget over ildstedet.

Det næststørste hus var helt anderledes i konstruktionen. Der var en lige, temmelig høj lervæg med dør i, og væggen bagtil var en halvbue, altså nærmest et halvrundt hus med lige forvæg ikke meget ulig en negerkrål. Det var disse to huse vi overnattede i, idet det tredje og mindste faktisk ikke var nær så godt som en meget dårligt bygget bivuak.

Kl. 18,00

Vi gik igang med at tænde bål — det skulle selvfølgelig ske på primitiv vis, hytterne værdigt — og Arne prøvede først med sit ildbor, men selv med stor glød ville blåren ikke fænge. Vi tændte så bålene med flint og stål, og det imponerede vor vært meget. Vi gik igang med den primitive madlavning, som det egentlig var morsomt at kunne lave indendørs.

Kl. 20,30

Vor vært kom for at deltage i vort lejrbalet, og vi imødeså hans indlæg med meget stor forventning.

Han fortalte nu om fortiden og om hytternes opførelse. Til belysning af forfædrenes tro gav han en historie om Go og Akka. Vi skulle sætte os tilbage i tiden, han Go, tilhørende agerfolket, fortalte os, Vejdefolket, sin egen historie.

Det blev sent, før vi kom til køjs, men vi blev en hel del klogere og havde samtidig en virkelig morsom aften.

Kl. 8,00

Vi vågnede først ved ottetiden og kom hurtigt igang. Der var endnu gløder på ildstedet, så der var ingen problemer med at få ild. Da vores poser var rullet sammen, gik vi igang med maden.

Vejret var ikke det bedste, for det var blevet stærkt tørt, og for at fuldende det regnede det i tilgift. Omsider var alle færdige med morgenmaden og fik pakket deres op-pakning.

Kl. 10,30

Det var meningen, at vi skulle ud og bese så mange oldtidsminder som muligt, og der var nok af dem, for lige meget hvor man kastede sit blik, var der høj ved høj.

Vi gik først til Gl. Lejre for at bese »Kongsgårdens« museum, men desværre var ejeren, en ældre dame, lige død, og boet havde deponeret nøglen. Vi blev opfordret til at komme igen til sommer. Vi fortsatte så til skibssætningerne, som vor vært havde fortalt så levende om aftenen før.

Denne tur rundt til oldtidsminderne var en ualmindelig fugtig begivenhed på grund af den tørende sne og regnen, og det var ikke få gange, vi undervejs sprang for livet for ikke at drukne i billisterne sprøjt. Det var som om billisterne med vilje satte ekstra fart på, når de så os.

Kl. 14,13

tog vi toget tilbage til nutiden og var en virkelig oplevelse rigere.

St.

Det er mit håb, at billederne vil kunne vise lidt af denne oplevelse og eventuelt give Jer lyst til selv at prøve denne tur.

BG

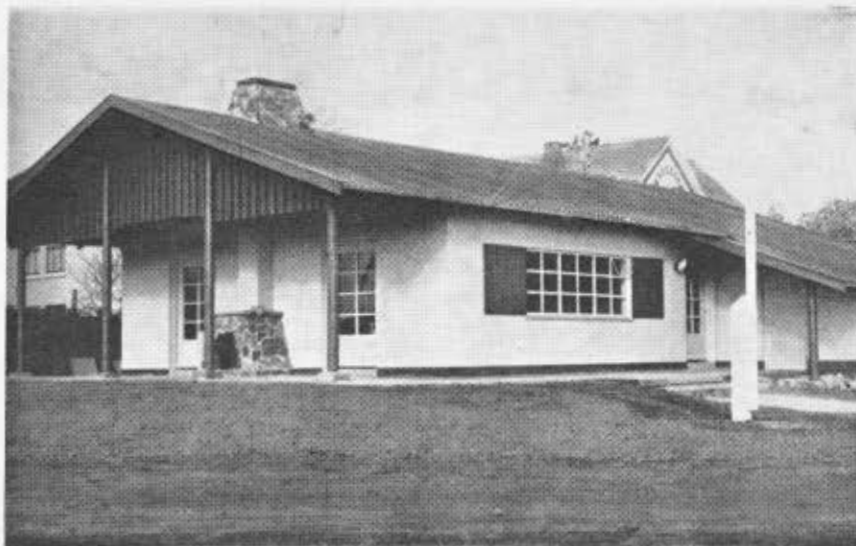
Primitive huse ligner næsten levende væsener. Vi ligefrem ventte at træffe stenalderfolk her. Hans Ole Hansen, der er mester for byggeriet, har kun 19 år gammel skrevet en bog herom: Lerhusene i Lejre. Depotet har den, hft. kr. 9,75. Vi har tidligere anmeldt den her i »Magasinet«.

Nyt og dejligt TROP SHUS

i Rudkøbing

Sidste efterår indviede 1. Rudkøbing trop sit nye tropshus. Som det fremgår af billedet over disse linier, er det blevet et dejligt tropshus, som troppen har al mulig grund til at være stolt over. Ikke mindre end 3170 gratis arbejdstimer er ydet af spejdere og forældre under vejledning og assistance af kyndige bygningsfolk.

Huset er opført af læsten, og taget er af blå eternit. Huset indeholder 2 patruljelokaler, førerlokale, trops- og floklokale og entre. I en udbygning er der plads til kærre og brændsel. Huset er gennemsoleret med Rochwoolmætter og plader. Patruljelokalerne opvarmes elektrisk. Vurderingssummen for huset er

40.000 kr. På grund af den store arbejdsindsats af spejdere og forældre og spejdersind hos håndværkerne, da de udskrev regninger, er udgif-

terne holdt nede. Midlerne til opførelsen er fremskaffet gennem tilskud fra pengeinstitutter, organisationer, forældre og interesserede.

1. april startede Magasinet's foto-konkurrence, og den slutter den 1. oktober. Denne dag er sidste frist for indsendelse af billeder.

Konkurrencen omfatter følgende tre grupper:

1. **Situationsbilleder fra ture og lejre.**
2. **Landskabsbilleder.**
3. **Instruktive billeder.**

Konkurrencen er opdelt i to aldersklasser, nemlig klasse A: spejdere og skovmænd, klasse B: rovere og førere.

Bag på hvert billede må tydeligt anføres navn, trop, adresse samt

FOTO-konkurrencen

Vær med i konkurrencen
om Magasinet's præmier

hvilken gruppe og aldersklasse billedet ønskes bedømt i. Der må gerne indsendes flere billeder til hver gruppe.

Ingen billeder må være mindre end 6 x 6 cm. Indsenderen skal naturligvis selv have taget billedet, men behøver ikke selv at have fremkaldt og kopieret billedet. Ønskes billedet retur, bedes frankeret svarkuvert medsendt. Spejdernes Magasin forbeholder sig ret til at benytte billedet her i bladet.

Dommerkomiteen består af Fritz Lerche, korpsets søspejderleder, fotograf Emil Davids, Odense, DA Atli Thostrup, Københavns Nørre Distrikt og Magasinet's redaktør.

I sommerens mange lejre har du chancen for at tage nogle gode billeder. Udnyt den og send de bedste billeder ind til Magasinet's redaktion: Huginsvej 2, Bagsværd, inden 1. oktober.

Præmieliste for spejdere og skovmænd:

Gruppe 1:

1. præmie: Kit-Kat-paksæk.
2. præmie: Slirekniv.

Gruppe 2:

1. præmie: FF-tasken i stor størrelse.
2. præmie: Slirekniv.

Gruppe 3:

1. præmie: Silvakompas, type 1, med etui.
2. præmie: Slirekniv.
3. og 4. præmie i hver gruppe er en rulle film, størrelse efter ønske.

Præmieliste for rovere og førere.

Gruppe 1:

1. præmie: Blitzlampe.
2. præmie: Roverkniven.

Gruppe 2:

1. præmie: Fører-korttaske.
2. præmie: Roverkniven.

Gruppe 3:

1. præmie: Holmegård vase med spejderlilje.
2. præmie: Roverkniven.
3. og 4. præmie i hver gruppe er en rulle film, størrelse efter ønske.

Skotte.

Simba, BF Tommy Hansen,
5. Odense - Sct. Georgs
flok

Ole Rye Jensen,
Glamsbjerg flok.

Vixen, BA Finn Nielsen,
1. Middelfart flok.

Bingo, BF Peter Corner-Walker,
Holger Danske flok.

Hathi, BF Eric Kennedy Mitchell,
4. Aarhus flok.

Sct. Georgsbudskabet til ulvene 1960

Kære ulve!

Der er et par linier af jungleloven, som jeg altid har kunnet huske, siden jeg læste junglebogen første gang.

De lyder: Når flok møder flok midt i junglen
og ingen vil vige sit spor
så lig og lad førerne rådslå
måske kan det ordnes med ord.

De siger noget om kammedatskab, om at kunne tale sig til rette om tingene, selv om hver tror, at han har ret.

I jeres flok — og i jeres bande skal der være kammeratskab, I skal hjælpe hinanden — og du skal navnlig være noget for de andre, så bliver du selv glad og stærk.

Og du skal lære ulve fra andre flokke at kende, så I bliver eet stort broderskab.

Hver gang, du giver en kammerat en hjælpende hånd med hans rygsæk eller hans cykle eller andet, føler du, at du har gjort en lille ting for at hjælpe og glæde en anden — og husk også at gøre det derhjemme hos far og mor. De vil måske glæde sig allermest over det.

Ja, således er loven i junglen
strengt fordrer den mangan en dyd
Men hovedet og halen af loven,
dens bryst og dens bagdel er: lyd.

Og dermed god jagt, ulve — gør jeres bedste.

Thorkild Glad

Lyt her oh ulve.

Hvad mon det er, aben hvisker til ulveungen? Jeg tror, at det er historien om Mowgli og Bandarlog om igen. Mowgli havde til Baloo og Bagheera's store forfærdelse talt med de grå aber — med Bandarlog — De havde sagt, at han skulle være deres fører. Bagheera siger da til Mowgli: »De har ingen fører. De lyver. De har altid løjet«.

Junglens folk foragter Bandarlog, fordi de er lovløse, de praler og pjatter, og så lyver de ovenikøbet. En ulveunges ord skal man kunne stole på. Ikke kun når han er i uniform, men hver dag og alle steder, så selvom aben på billedet frister vor ulveunge til at nægte, at det var ham, der slog ruden i stykker, eller fortælle, at det var en sporvognsstandsning, der var skyld i, at han kom forsent, medens han i virkeligheden så på et fjernsynsprogram i en radioforretning, så tror jeg, at han husker på, hvem han er, og at der er et ord, der siger:

En ulv taler altid sandhed.

God jagt
Lily.

VI ER AF EET BLOD DU OG JEG.

VÆBNER

ROVLE

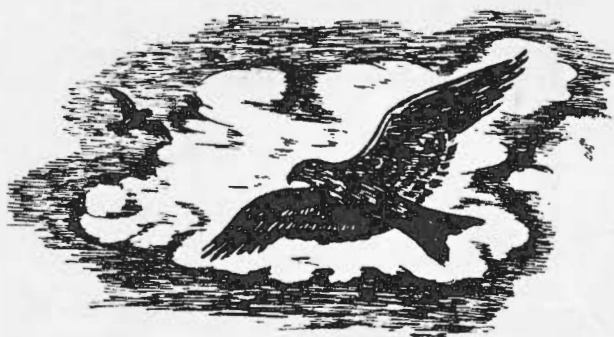
RIDDER

På min ære lover jeg at gøre
mit bedste for:
at være tro mod Gud
og mit Land,
at være hjælpsom
mod alle og
at holde spejderloven

KLAR DIG
SELV

Jeg lover at gøre
mit bedste for
at holde ulveloven
og hver dag at gøre
en lille ting, der kan
hjælpe eller glæde
en anden.

EN ULVEUNGES VEJ. Der er lang vej op ad bjerget når man som ulveungen står ved foden af det og først skal i gang med ømfodsprøven; men er det ikke spændende at se alle de mange prøver og mærker, der venter på jer inden I når op og er voksne spejder?

JUNGLE-DYRENE

tegnet og fortalt
af ESKE og LILY

Chil

Det var glenten, Chil, der fortalte Baloo og Bagheera, hvor Bandarlog havde gemt Mowgli. Efter kampen med de røde hunde — Dholerne — kom glenterne en efter en og slog sig ned på flodbreden, hvor den store strid var udkæmpet. De døde hunde og ulve var glenternes bytte.

Glenten er nemlig en rovfugl, den var almindelig her i landet indtil for 50 år siden, men nu er den helt udryddet. Den minder om en musvåge. Selvom den hører til rovfuglene, så dræber den ikke selv sit bytte, den spiser de dyr, den finder døde på jorden. Glenten flyver, som andre rovfugle, fortræffeligt, det ser ud som, den svæver i luften. Den ser også godt. Når den fra luften får øje på et dødt dyr, slår den vin-

gerne sammen, og som en ipl skyder den mod jorden, Slår kløerne i byttet og flyver bort med det.

Glenten Chil svævede i luften og kiggede efter noget spiseligt, da den fik øje på Mowgli, som heldigvis huskede, at han kendte fuglens mesterord, der ender som en glentes hvislen gennem luften. Når han brugte det, kunne han kræve beskyttelse af Chil, og som I ved, fløj Chil med besked til Baloo og Bagheera. Det var ikke ret lang tid siden, at Mowgli syntes, at det var unyttigt med alle de ting, Baloo ville, at han skulle lære, men nu var han glad ved disse lærdomme.

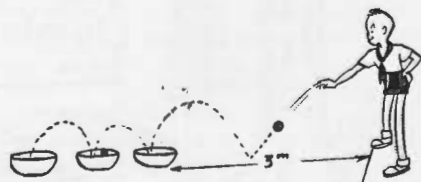

II. Frederikshavn flok har været ude for at vandre 30 km. Her er de med glade smil efter turen.

På BYTUR med II. Absalon flok —

Søndag den 28./2. havde vi ulvetur. Vi mødtes i vores ulvelokale. Så fik vi nogle hæfter, hvori der stod, hvor vi skulle hen. Først gik vi til Spejderdepotet og videre til Nørreport Station, videre til Amalienborg, hvor vi skulle skrive, hvor mange vagtposter, der var. Og derfra videre til Sct. Annæ Plads og så til Kongens Nytorv og Thorvaldsens museum, hvor vi skulle finde Jason med det gyldne skind, videre til Nationalmuseet. Vi skulle tælle, hvor mange stensøjler, der er i Stormgade. Der var 76. Til Rådhuspladsen, så til Palladium og til lokalet, hvor vi var kl. 13,50. Så spiste vi og drak sodavand, så legede vi med Bagheera. Derefter slog vi katten af tønden, og så fik vi fastelavnsboller og en salmiakstang hver. Så gik vi hjem, og var vældig trætte.

Finn.

En morsom leg, der let kan arrangeres. 3 blikskåle og en bold er alt, hvad du har brug for. Bemærk afstanden 3 m. Hvem bliver dygtigst i banden?

1. Hjørring flok slog katten af tønden fastelavns-søndag. Alle ulveunger havde gjort meget ud af udklædningen, som det fremgår af billedet.

Skal I på travetur?

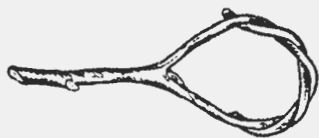
Så er det nemlig værd at vide, hvordan man skal færdes på vejene. Herom fortæller skolepatruljebladet: Den unge trafikant:

Først og fremmest bør man som bekendt gå i vejens venstre side og omgående rykke ind i »enkeltkolonne«, når der kommer kørende imod. Dernæst er det fornuftigt at være forsynet med noget lyst på tøjet, hvis man travet i mørke.

Er der derimod tale om »sluttede optog«, er de nærmest at betragte som køretøjer. De skal færdes i vejens højre side, og de skal i lygte-tændingstiden være afmærket bagtil i venstre side med rødt lys, der vender bagud.

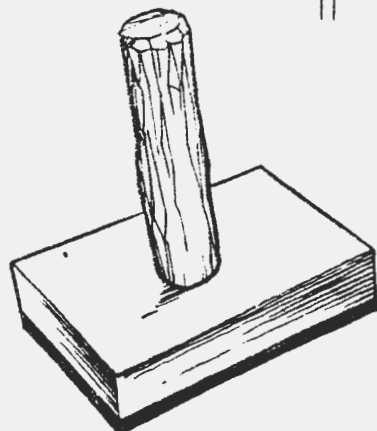
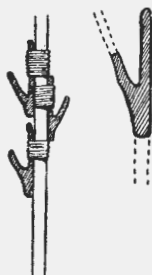
Der er grund til at minde om, at det ikke er så lige en sag at være gående på en landevej. Det er nødvendigt at holde øje med, hvad der foregår, og det kan ikke nytte, man blot slår sig til tåls med, at der ikke kan ske noget, når bare man går ude i vejkanten. Af en eller anden uforudset årsag kan en bil pludselig blive nødt til at slå et slag ud til siden, og så gælder det om at være vågen og kunne klare sig ud af kniben.

Der er endelig også den fare, at hørelsen kan blive nedsat. Måske tænker du ikke på, hvad det betyder, at man ude på landevejen kan høre, hvad der nærmer sig. Men det er hævet over enhver tvivl, at man mangler noget i den almindelige orientering, hvis man på grund af blæsten eller megen sludren ikke hører sig ved trafiklyde.

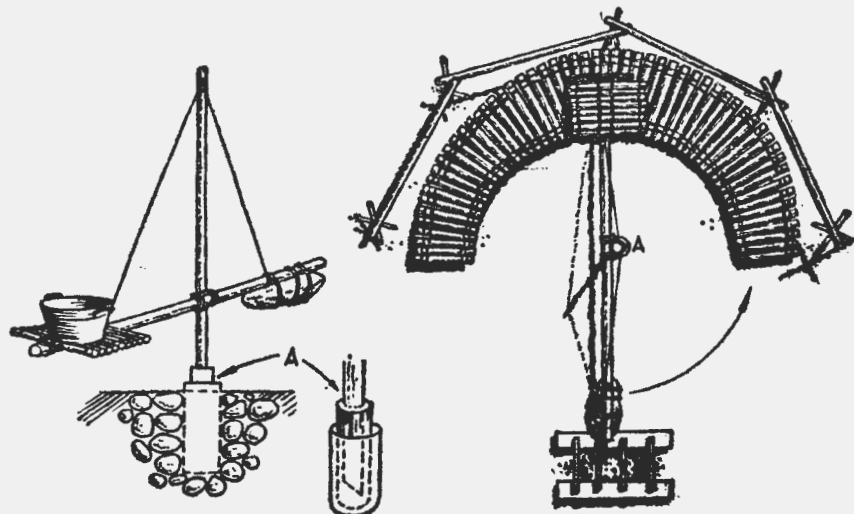
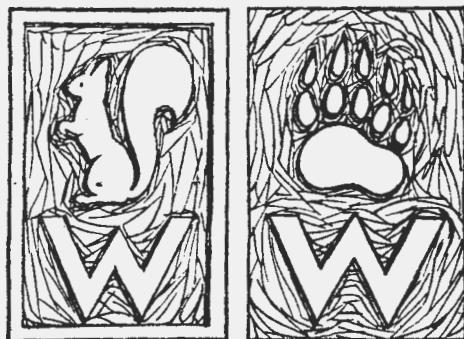

En tynd gaffelgren bøjes som vist på tegningen. En aluminiumsbakke sættes på, og du er klar til at lave en varm ret!

Det er rart med en eller bedre flere knager på teltstangen, så uniformen kan hænges op og derved undgå at blive krøllet. Knagen bør være primitiv. På tegningen du ser hvordan.

Stempel: Patruljens stempel laves let af linoleum, hvori udskærearbejdet finder sted. Når det er sket, limes det på en træklods, der forsynes med et håndtag.

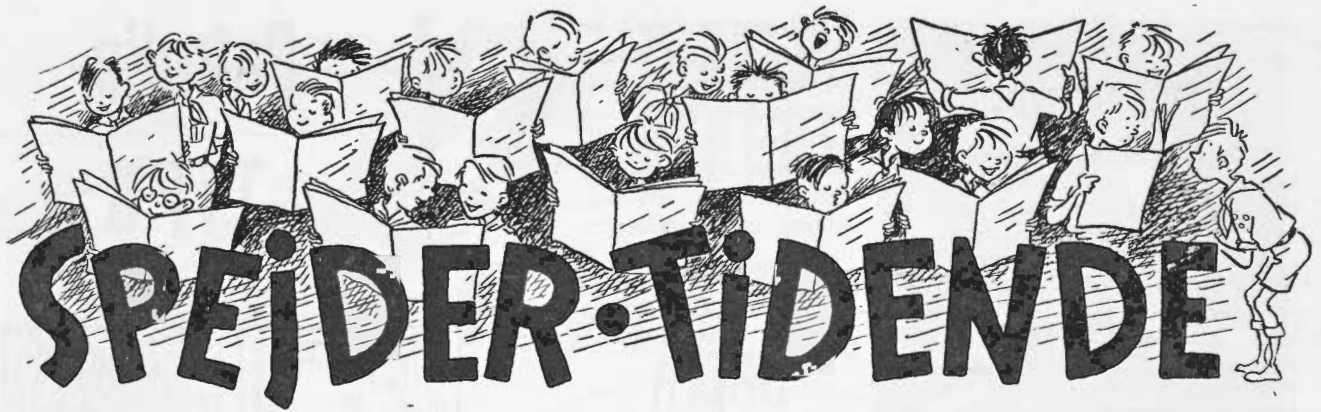
Dette »serveringsapparat« er næsten med til at fremme dovenskaben i en lejr! Men også kun næsten, for arbejdet med at bygge det er stort. Prøv det i sommerlejren.

NY LEJRPLADS:

Korpset har i 1959 købt en mindre ejendom »Rendebæk«, beliggende på østsiden af Isefjord ved det gamle færgested til Orø (ca. 3 km vest for Venslev by).

Denne ejendom er bortforpagtet, men korpset har tilladelse til at benytte en del af grundens areal, umiddelbart ned til Isefjorden som lejrplads. Troppe (og patruljer), der måtte være interesseret i at anvende denne lejrplads kan henvende sig direkte til landmand Rasmus Jacobsen, Venslev pr. Skibby. Der kan fås vand, brænde etc. på gården.

Patrulje-TIPS

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Fastelavnsfest i 1. Rødovre.

Søndag den 28. februar holdt 1. Rødovre deres årlige fastelavnsfest, der i år var noget ud over det sædvanlige. I stedet for at have samlet optræden på scenen af troppens spejdere, efterfulgt af bal, havde man i år samlet topnumre sammen fra forskellige troppe i København og omegn. At der var fuldt hus, behøver man ikke at være i tvivl om, idet man til sidst var nødt til at klippe entrebilletterne i to stykker for at få nok!

Aftenen indledtes med forevisning af farvefilmen fra jubilæumslejren, derefter gav Hedehusenes spejderorkester et par numre. Derefter fulgte en af jubilæumslejrens store træffere, Jan Thiesen fra 5. Absalon, der også her vakte stormende jubel.

Derpå indledtes ballet, der blev ved til kl. 24, men ind imellem med passende mellemrum var der stadig fin underholdning.

Fra jubilæumsfesten i Tivoli havde man lånt Nyboders store succes, æselnummeret. Endvidere optrådte Østerbroernes skrammel, undskyld skifleorkester, også med taktfast bifald og flere da-capo numre. Nyboder kom igen med skovmands- og roverkor, og endelig var der parodisten Albin Andersen.

1. Rødovres arrangement var meget vellykket. jh.

»Indianerkultur i U.S.A.«

har under stor publikumssucces været vist i Odense på Tietgenskolen og i Århus på Naturhistorisk Museum.

Hammel trop

afholder sommerlejr på Bornholm.

Festligt jubilæum hos Assensspejderne.

1. Assens trop fejrede sit 50 års jubilæum med maner. Thorkild Glad holdt festtalen, og veloplagte ulve og spejdere underholdt. Dertil kom, at troppen blev betænkt med mange gaver, således havde en af troppens første spejdere, civilingeniør Thorkild Knudsen, en flot gave med i form af et 8-mandstelt og et kompas. Der var også kompas fra byens politimester og søtroppen i Middelfart. Sct. Georgsgilderne i Assens forærede troppen et sæt kogekar. Der var flere gaver og hilsener, således fra en af troppens tidligere tropsførere Einar Hansen, der nu er bosat i Amerika.

Fra det nydelige program, der var fremstillet i dagens anledning, bringer vi et billede af »Bæverhytten« i Grotten. Denne hytte blev indviet sidste år.

1. Birkerød trop — 50 år.

Den 15. marts kunne 1. Birkerød trop fejre sin 50 års fødselsdag som spejdertrop for eleverne på Birkerød Statsskole. Det skete ved en stor fest på skolen, mange gamle spejdere, lærerkollegiet og repræsentanter fra divisionen samt fra de andre korps var indbudt — ialt ca. 200.

Der blev holdt flere taler, og troppepen modtog mange gaver fra forskellig side. En gammel spejder havde fra Malaya sendt en ægte rickshaw, forældre kredsen overrakte to signalhorn og en tromme, skolens forening for gamle elever sendte 600 kr. Desuden var der flere gaver fra gamle spejdere og byens andre troppe.

Senere på aftenen blev der serveret fødselsdagschokolade, hvor »de gamle« fortalte om troppens første tid. Blandt andre talte professor Detlef Müller, hvis dagbogsoptegnelser fra 1910 er beviset for troppens alder. Det var drengene selv, der startede med to patruljer, en for kostelever og en for dagskoleelever, inspireret af Scouting for Boys; men skolens daværende leder rektor Engelsen forstod hurtigt spejderbevægelsens pædagogiske muligheder og organiserede troppen med kostskolelærerne som førere.

I begyndelsen af tyverne kom en af disse lærere hjem fra U.S.A. med tropsråbet, som naturligvis stadig er det samme:

Anne vivo, anne vejvo,
anne vivo vejvo vum-bum,
get a rat trap, bum,
get a cat trap, bum,
get a cat trap
bigger than a rat trap, bum,
anne vivo vejvo vum
BUM.

I perioden mellem 1930 og 40 havde troppen en vældig blomstring, hvor det var et særsyn, hvis en dreng på skolen ikke var spejder.

Efter 1949 er kostskolelærerne ikke mere tropsførere, idet det nu er meget få kostelever, der er spejdere. Troppen ledes i stedet af gymnasiaster med støtte fra tropsrådet og en lærer, der har været med siden 1911 på Gl. Hellerup, og den er i dag divisionens største trop.

Husk VALDEMARS DAGEN

Den 15. juni ønsker Danmarks Samfundet, som skænker faner til bl. a. spejdertruppe, gerne mange spejdere til at sælge flag.

DYE DAVNE TIL TÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Irokoserstammen

Thorkild Juul-Dam
Svend Erik Henningsen
Richard Løvehjerte trop
PF Niels Erik Jacobsen -
Tiger
SM Arne Jerlind - Havfanger
SM Kurt Larsen - Gråbror

2. Holte trop

Claus Brønnings Hansen

1. Charlottenlund trop

PF Steffen Bjørn Larsen
PA Niels Jørgensen
PF Steen Anker Rasmussen
PA Hans K. Petersen
PF Lars B. Christensen
PF Bent Agertoft Nielsen

3. Hellig Anders trop

PF Peter Samuelsen
SM Paul Stenbæk Nielsen

1. Gjentofte trop

Søren Nellemann

Flintebjerg trop

Tonny Jørgensen

1. Nordborg trop

SM Tage Hjelm
PF Peter Ramlau-Hansen
PF John Kidde-Hansen

5. Sønderbro trop

PF Tonny Bjergstad

5. Odense - St. Georgs trop

PF Jens Præstegaard

1. Assens trop

PF Poul Erik Jensen
PF Poul Henrik Knuthsen

VÆBBERE

Frie Rovfugle trop, Toftlund

SM Gerf Dethlefsen

Geels trop

PF Niels Thorup Petersen
PA Olaf Jon Finsen

5. Sønderbro trop

PF Esper Jørgensen
PF Tonny Bjergstad
Henrik Hansen

1. Nordborg trop

SM Tage Hjelm
PF Peter Ramlau-Hansen
PF John Kidde-Hansen
PA Jørgen Jørgensen
Niels Nielsen

Flintebjerg trop

Svend Schjødt

Sct. Jørgens trop, Svendborg

Niels Bugge
John A.
Jens Jakob

1. Gjentofte trop

PF Jes Peter Christiansen

1. Hjørring trop

PF Jørgen D. Pedersen
PA Søren Munch

Thøger Larsens trop

PA Martin Knak
PA Leif Larsen
Flemming Boesen

Ove Lauritsen

Ole Nielsen

Troels Kvorning

Knud Møller

6. Østerbro trop

Poul Wöhlche

3. Hellig Anders trop

PF Ole Andersen
PA Jess Jakobsen
PA Niels Erik Jensen

3. Charlottenlund trop

Henrik Beckmann

Bertel Dalgaard

Aalborghus trop

PA Harald H. Ovesen
Flemming Gregersen
Peter Larsen

Poul Steen Nielsen

Sorgenfri trop

PF Kaj Diderichsen

PA Hans Eiberg

5. By

PF Peter Bruno Møller

Glamsbjerg trop

Ebbe Nielsen

1. Sønderborg trop

PF Bent Moos

6. Odense - Fruens Bøge trop

PF Jørgen Tagge

Erik Ficher Knudsen

Richard Løvehjertes trop

PF Torben Møller

PA Max Jensen, Simba

Per Saxkjær, Paw

Czar Peters trop

Peter Ross

1. Assens trop

PF Poul Erik Jensen

PF Poul Henrik Knuthsen

PF Niels Mortensen

RIDDERE

6. Østerbro trop

SM Jens Nørgaard
PF Flemming Bo Hansen

2. Holte trop

Kasper Schreiner

Richard Løvehjerte trop

PF Niels Erik Jacobsen -

Tiger

SM Peter Elvstrøm

SM Kurt Larsen, Gråbror

VANDRINGER

100 km

1. Nordborg trop

PF Peter Ramlau-Hansen

7. Sundby trop

PF Jørgen Rasmussen

Mogens Larsen

90 km

1. Nordborg trop

Arland Gubi Nissen
Preben Hansen
PF Peter Ramlau-Hansen

75 km

7. Sundby trop

Søren Christensen
Hans Geschwendtner
Jens Geschwendtner
PA Bent Madsen

1. Nordborg trop

PF Peter Ramlau-Hansen
Preben Hansen
Svend Hjelm
Arland Gubi Nissen
Flemming Thomsen

60 km

1. Nordborg trop

SM Tage Hjelm
SM Torben Flindt
SM Jens Ole Fabricius
PF Peter Ramlau-Hansen
Preben Hansen
PF John Kidde-Hansen
Svend Erik Gram
Arland Gubi Nissen
Flemming Thomsen
Palle Lauersen
PA Jan Hald
PA Erling Sørensen

6. Østerbro trop

Flemming Bo Hansen
Jan Gildum
Jens Nielsen
Werner Villensgaard-Jensen
Jørgen Eider
Peter Lykke Rasch

Bellahøj trop

PF Ole Trebbien

Arne Øhrgaard

1. Taastrup trop

Leif Lykke Nielsen

Rudi Hansen

1. Nærum trop

PF Ole Munch Andersen
Preben Munch Andersen
Jan Valeur Andersen
Ole Prehn
John E. Jørgensen
Ulrich Olsen

Tors trop

PA Hasse Løfberg

Kaj Gulstad

1. Charlottenlund trop

Kristian Askgaard

PF Bent Agertoft Nielsen

7. Sundby trop

Børge Hansen

Aalborghus trop

PF Knud Ole Richter-Mikkelsen

Ib Lange

Flemming Gregersen

PF Ole H. Houmann

Finn Ørbæk Nielsen

Poul Sten Nielsen

Kaj Dennis Pedersen

Per Frost

Erik Westergaard

PA Harald H. Ovesen

PF Nic Michelsen

PA Christer Black

Søren Chr. Sørensen

Mogens Jensen

1. Assens trop

Søren Poulsen

Bjarne Fischer

BÅDSMAND

Kastrup Sø

PF Ove Juul Hansen

STRUER

Struer Sø

Jørgen Fjord Christensen
Lars Engelbrechtsen

PRISFALD på SILVA kompas

De nye priser er:

Skolekompas (uden vædske)	9,00
Type 3: med vædske	15,00
Type 2: med vædske	24,00
Type 1: med vædske	29,50
Type 8: med vædske (m. lup)	41,00
Type 15: armékompas med spejl	49,00

Se nærmere i kataloget om størrelser og etuier.

Spisegrejer

Moderne bestik, helt af rustfrit stål 4,85

Samme i pose med teske

Krus med spejderlilje	1,50
Mepal-tallerken med spejderlilje	3,25
Émaille tallerken med spejderlilje	1,50

NYHED!

Pudse-Peter

Kit-Kat hylster med 3 børster	3,85
samme m. vandskyende vokssvæerte	5,85

Kit-Kat toilet hylster med mange lommer	5,00
---	------

MENDA-navnebånd m. adresse

bestil nu, hvis du skal høre dem til lejren
Se illustration i kataloget pr. gros 14,00

Spejdernes Magasin

Red.: Kommune lærer J. B. Skotte Hansen
Huginvej 2, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ronvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendolsvej 32, København V . Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

Få grejerne i orden i god tid inden SOMMERLEJREN

der er altid meget travlt i slutningen af juni. Læg vejen om ad DEPOTET og køb de rigtige grejer.

SOVEPOSER

Når det drejer sig om anskaffelse af en så vigtig ting - så prøv først i DEPOTET - vi har det bedste.

Vi fører længde 170 cm. og 185 cm.

Krøluld, LAMA	39,00	41,00
Krøluld, cambricetræk	61,00	63,00

NYHED!

50 % krøluld + 50 % terylene	
cambricetræk	85,00 95,00

Terylene-soveposer

Orig. LAMA »DYNELLA«

siliconebehandlede	128,00	138,00
Dunsoveposer	115,00	125,00

Se om posetæpper i kataloget

Pakmidler

Godkendt af korpset

Spejderransel
m. lomme

Roveransel
m. 3 lommer ..

Kit-Kat ransel
3 års garanti ..

Kit-Kat rygsæk	36,00
Kit-Kat universal mejs	23,00
Kit-Kat paksæk	29,85

Cykeltasker

Kit-Kat cykeltasker - webbing.

Se billede i kataloget

Almindelige cykeltasker som tegning

Ekstra kvalitet i spejderkhaki

Regntøj

Kit-Kat regnslag

Kit-Kat poncho

Khakifarvede regn-frakker m. spjæld - se billede i kataloget, drengestørrelser

Hvis dine forældre interesserer sig for camping - så sender vi gerne det store specielle campingkatalog gratis.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger